

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/391/2017
Identifikačné číslo spisu: 6412213250
Dátum vydania rozhodnutia: 17.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6412213250.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12C/150/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/73/2015-53 zo 17. februára 2015, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- III. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17Co/73/2015-53 zo 17. februára 2015 (na odvolanie žalobkyne) potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/150/2012-23 zo 14. augusta 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 12C/150/2012-49 z 2. decembra 2014, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66,- eur.

2. Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 25. októbra 2016. Podanie dovolania žalobkyňa odôvodnila dovolacími dôvodmi v zmysle § 420 písm. e/ a f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Namietala, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd bol nesprávne obsadený (§ 420 písm. e/ CSP), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Zároveň jej odvolací súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP), pretože dovolaním napadnuté uznesenie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné a súdny poplatok jej vôbec nemal byť

vyrubený. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Súčasťou dovolania žalobkyne bol tiež návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

4. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že otázkou prípustnosti dovolania podaného za účinnosti Civilného sporového poriadku (po 1. júli 2016) proti uzneseniu o poplatkovej povinnosti sa tunajší súd už zaoberal, a to aspoň v piatich prípadoch v obdobnej veci, v ktorej tá istá žalobkyňa vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad možno uviesť konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1XObdo/130/2017, 1XObdo/294/2017, 1XObdo/359/2017, 1XObdo/408/2017, 1XObdo/450/2017. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v uvedených konaniach, v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

5. Dovolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

6. Súčasťou dovolania žalobkyne bol aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý žalobkyňa odôvodnila tým, že je potrebné podať na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s Ústavou Slovenskej republiky. Argumentovala, že inštitút námietky zaujatosti predstavuje procesnú obranu proti sudcovi, u ktorého má účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti a ako taká sa nemá spoplatňovať, pretože predstavuje jediný prostriedok, ktorým sa účastník môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu na vylúčenie sudcu. Poplatok za námietku zaujatosti má podľa nej povahu fakticky poplatku za vyjadrenie sa k otázke nestrannosti sudcu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd, garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

7. Podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP, súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania. Podľa § 438 ods. 1 CSP je toto ustanovenie možné primerane aplikovať aj v dovolacom konaní.

8. K podobnému návrhu žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá žalobkyňa vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 10. mája 2017, sp. zn. 1XObdo/15/2017, sp. zn. 1XObdo/27/2017, sp. zn. 1XObdo/36/2017, z 19. apríla 2017, sp. zn. 1XObdo/44/2017 alebo z 2. augusta 2017, sp. zn. 1XObdo/164/2017. Dovolací súd v nich konštatoval nedôvodnosť predmetného návrhu na prerušenie dovolacieho konania, s poukazom na to, že vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti sa žalobkyňa neodníma právo vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu. Navyše v prejednávanej veci sa dovolací súd zaoberal len prípustnosťou dovolania žalobkyne a nie aj jeho dôvodnosťou (tvrdenými dovolacími dôvodmi) a pre také rozhodnutie nebolo potrebné skúmať, či žalobkyňou napádané ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sú alebo nie sú v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Dovolací súd preto návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP ako nedôvodný zamietol.

9. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.